

[Rilishøj]

der i adskillige europæiske lande og endda i USA, jf. præsident Bush's besøg i Polen og Ungarn, skabt forståelse for, at demokratiseringsprocessen i Sovjetunionen, Polen og Ungarn i høj grad er betinget af såvel økonomiske reformer i de enkelte lande som bedre vilkår i det økonomiske samarbejde med Vesten, herunder refinansiering af udlandsgælden og investeringer til nedbringelse af miljøbelastninger.

Der tales meget om økokonversion, det vil sige, at gælden eftergives og erstattes af direkte investeringer og vareleverancer fra moderniserede anlæg i høj grad med det sigte at formindske de store miljøproblemer. I den forbindelse har det været på tale at benytte Den Nordiske Investeringsbank i forbindelse med en indsats i bl.a. Polen. Danmark burde som Østersøland have en åbenbar interesse såvel i at fremskynde fredsprocessen i Europa som i at støtte fortsat demokratisering i de østeuropæiske lande.

Indtil nu synes Danmark klart at være i baghjulet på en udvikling, der tager fart i andre europæiske lande. Spørgsmålet er derfor stillet for at få klarlagt, om regeringen på de her nævnte områder agter at tage nye konkrete initiativer til fordel for såvel dansk økonomi og miljø som for afspændingsprocessen og udvikling af demokratiske rettigheder.

Svar (28/7 89):

**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Udviklingen i Ungarn og Polen, der nylig har givet sig særlig markante politiske udslag for Polens vedkommende, har ført til indgående overvejelser om Danmarks – og Vestens – økonomiske politik over for de to lande.

Som bekendt har EF – siden en ændring af Østlandenes holdning til EF muliggjorde normalisering af forbindelserne – arbejdet hurtigt og effektivt for at udbygge samarbejdet med Østlandene under hensyntagen til hvert lands særlige forhold. Dette har ført til indgåelse af en handels- og samarbejdsaftale mellem EF og Ungarn i juni 1988, til en handelsaftale mellem EF og Tjekkosllovakiet i december 1988 og til vedtagelse af mandater til EF-Kommissionen til forhandling med Polen, Bulgarien og Sovjetunionen.

Der er i princippet opnået enighed med Polen om en aftale, som sammen med aftalen med Ungarn vil være den mest vidtgående af EF's aftaler med Østlandene.

På Det Verdensøkonomiske Topmøde i Paris den 14.-16. juli 1989 blev EF-Kommissionen

anmodet om at tage nødvendige initiativer for at indkalde interesserede lande til et møde vedrørende støtte til reformer i Polen og Ungarn. Et sådant møde afholdes i Bruxelles den 1. august 1989. Samtlige OECD-medlemslande er indbudt til dette møde.

På landbrugsministermødet den 24. juli 1989 besluttede EF endvidere at yde fødevarerhjælp til Polen, hvilket vil kunne støtte polske økonomiske reformer, bl.a. hvad angår fødevarerpriser.

Fra dansk side har vi nøje fulgt udviklingen i Østeuropa og har støttet EF's initiativer, som ligger i naturlig forlængelse af den hidtidige aktive danske økonomiske politik over for Østeuropa.

Hvad angår konkrete initiativer til støtte for reformerne i Polen og Ungarn, har vi fundet det naturligt at prioritere og bidrage til en multinational, koordineret indsats fremfor at satse på en national dansk indsats. Danmarks indsats i fremtiden, også hvad angår restrukturering af polsk gæld, må ses i lyset af, hvad der opnås enighed om på multinationalt plan. Dette gælder også på miljøområdet, idet Danmark som Østersøland har en indlysende interesse i også at samarbejde med vore østlige naboer om forbedring af miljøet, herunder havmiljøet, gennem et tæt samarbejde om forureningsbekæmpelse.

Det er afgørende for resultatet af vore bestræbelser, at der kan tilvejebringes økonomiske midler til finansiering af en støtte til Polens og Ungarns reformer. Jeg stillede derfor allerede på EF-Rådsmødet (udenrigsministre) i maj 1989 forslag om, at Kommissionen skal undersøge mulighederne for, at Den Europæiske Investeringsbank kan spille en rolle ved kreditgivning til Østeuropa. Kommissionen erklærede sig på Rådsmødet den 17. juli 1989 rede til at fremlægge et skriftligt oplæg herom.

Der er tilsvarende overvejelser i gang i nordisk regi for så vidt angår en indsats fra Den Nordiske Investeringsbank i Østeuropa på miljøområdet.

**Spm. nr. S 1038**

Til **sundhedsministeren** (17/7 89) af:

**Birgitte Husmark (SF):**

»Hvordan skal en praktiserende læge eller apoteker forholde sig, hvis en patient erklærer, at vedkommende ikke er i stand til at betale for sin medicin, når konsekvensen med stor sandsynlighed vil blive hospitalsindlæggelse?«